



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**



Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , București, CP 050741

Tel : + 021 319 97 54

Fax : + 021 336.85.48

Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 321 / 2015

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A)

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

din cadrul Agenției Nationale de Administrare Fiscală

sub nr.A_SLP 1839/26.08.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./24.08.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 1839/26.08.2015 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** (fostă S.C. .X. S.A) cu sediul în .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr..X., CUI .X., reprezentată convențional de .X. S.C.A prin avocat .X., conform împuternicirii avocațiale nr..X./07.01.2015, anexată în original la dosarul contestației.

S.C. .X. S.A. contestă **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./21.11.2014** dosar fiscal nr. .X., emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

.X. lei - vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu
handicap neîncadrate,

.X. lei - dobânzi și penalități aferente TVA,

- .X. lei - accesorii aferente contribuției de asigurări socială datorată de angajator,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 a fost comunicată societății la data de **08.12.2014** potrivit confirmării de primire, anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost transmisă prin poștă la data de **07.01.2015** conform ștampilei Oficiului Poștal .X. aplicată pe plicul de expediere, aflat în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) la data depunerii contestației figurând la pozitia nr. .X. din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrati de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2014*” la O.P.A.N.A.F. nr.3749/2013 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este

investită legal să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A)

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) aduce următoarele argumente:

- pentru perioada ianuarie – septembrie 2010, societatea susține că a înregistrat pierdere fiscală, dar a fost înregistrat și plătit un impozit minim în valoare de .X. lei I trimestru (total 32..X. lei).

- pentru perioada octombrie – decembrie 2010 societatea menționează că a înregistrat pierdere fiscală și a inclus în declarația 100 aceeași sumă ca cea declarată în trimestrul III al anului 2010 (.X. lei).

La definitivarea exercițiului financiar, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că a înregistrat în declarația 101 aferentă anului 2010 pierdere fiscală și impozit pe profit în sumă de .X. lei, urmând a recupera impozitul pe profit declarat și achitat pentru trimestrul IV.

Societatea susține că suma de .X. lei nu a fost recuperată.

S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că pentru perioada octombrie – decembrie 2010 a depus declarație rectificativă 101 însă, în sistemul electronic nu a fost posibilă selectarea perioadei octombrie – decembrie 2010, ci doar a întregului an fiscal 2010, iar suma de recuperat din impozit pe profit a fost majorată cu încă .X. lei, astfel că la data de 19.12.2012, fișa .X. înregistra impozit pe profit în sumă de .X. lei, nesolicitată a fi restituită de societate.

În data de 19.03.2013, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că a fost trimisă declarația 101 aferentă anului fiscal 2012, iar rezultatul fiscal al societății a fost profit, motiv pentru care a fost calculat și achitat impozit pe profit în sumă de .X. lei.

La distribuirea sumelor achitate și disponibile pe categorii de impunere, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că a sesizat o eroare întrucât sistemul electronic a distribuit cu .X. lei mai puțin în contul impozitului

pe profit, iar urmare numeroaselor discuții purtate cu reprezentanții A.N.A.F., societatea a reușit corectarea evidenței în sistemul informatic prin declarațiile rectificative 101 pe perioada 01.10-31.12.2010 cu nr..X./14.08.2013 și nr..X./23.08.2013 pe anul 2010.

Societatea argumentează că eroarea din sistemul informatic nu este imputabilă S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) deoarece nu a beneficiat de suma impusă, motiv pentru care nu acceptă sumele accesorii impuse.

De asemenea, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei, accesoriile aferente contribuțiilor de asigurări sociale reținută de la asigurați în valoare de .X. lei, accesoriile aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de 60 lei și accesoriile aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de .X. lei, ar fi trebuit plătite din soldul de disponibil al societății din fișa contribuabilului pe luna martie 2013, depusă în luna aprilie 2013.

Societatea mai susține că accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei reprezintă actualizare accesorii pentru TVA stabilită suplimentar și contestată de societate în valoare de .X. lei, sumă ce se află în litigiu, Decizia nr..X./30.05.2012 fiind desființată în fond de Curtea de Apel .X., în dosarul nr..X./2012, cauza aflându-se în recurs pe rolul Înaltei Curți de Casatie și Justiție cu termen în martie 2015.

S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că accesoriile aferente contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați în valoare de .X. lei, accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de .X. lei și accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajați în valoare de .X. lei, calculate ca urmare a unor delarații rectificative 112 urmare finalizării investigației unui presupus accident de muncă **nu trebuiau calculate** de organele fiscale deoarece în conformitate cu O.U.G. nr.158/2005 declarațiile rectificative apărute ca

urmare a finalizării investigațiilor accidentelor de muncă nu determină calcul de accesorii pe categoriile de impozite și taxe aferente.

În ceea ce privește accesoriile aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că potrivit delarației 112 nr./20.11.2013 au fost calculate contribuții sociale în valoare de .X. lei (între care și .X. lei pentru Fondul de Garantare pentru plata creanțelor sociale, sume achitate prin **ordinele de plată nr..X./X./X./19.11.2013 (.X. lei), nr..X./X./X./19.11.2013 (.X. lei)** și prin compensare cu TVA conform decontului din luna octombrie 2013 (în sumă de .X. lei), astfel că societatea nu acceptă accesoriile aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale impuse.

S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că sumele datorate pe categoriile de articole prevăzute în calculație au fost achitate în mod corespunzător și la termenele legale, motiv pentru care solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, handicap și contribuții sociale datorate de angajați și asigurați.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarația 112 nr..X./14.05.2013, nr..X./18.04.2013, nr..X./20.11.12013, nr..X./16.06.2014 și nr..X./14.07.2014, Declarația 101 nr..X./23.08.2013, Declarația 100 nr..X./24.04.2013, nr..X./18.04.2014 și Decizia nr.F-MC .X./13.07.2011.

Accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și

art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei, reprezentând :

.X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

.X. lei - vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate,

.X. lei - accesorii aferente contribuției de asigurări socială datorată de angajator,

.X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați,

.X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați,

.X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,

.X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Cauza supusă soluționării este dacă accesoriile stabilite în sarcina societății sunt legal datorate în condițiile în care obligațiile fiscale principale pentru care s-au calculat accesorii au rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor Decizii/Note de compensare care nu au fost contestate de societate.

În fapt, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii

nr..X./21.11.2014 au stabilit în sarcina contestatoarei dobânzi și penalități de întârziere datorate bugetului general consolidat în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și contribuții sociale datorate de angajați și asigurați.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarația 112 nr..X./14.05.2013, nr..X./18.04.2013, nr..X./20.11.2013, nr..X./16.06.2014 și nr..X./ 14.07.2014, Declarația 101 nr..X./23.08.2013, Declarația 100 nr..X./24.04.2013, nr..X./18.04.2014 și Decizia nr.F-MC .X./13.07.2011.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art.41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Astfel, ori de câte ori organele fiscale competente efectuează stingeri în evidența fiscală, emit și comunică înștiințări privind stingerile efectuate, acte administrativ fiscale care potrivit prevederilor art.205 din actul normativ anterior invocat, sunt susceptibile a fi contestate.

Din documentele existente la dosarul cauzei respectiv Distribuirea sumelor din contul unic, Decizii/Note de compensare, Decizia de impunere și Decizia de calcul accesorii, se reține că:

- S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) a figurat la data de 25.01.2011 cu suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit conform declarației 100 nr..X./18.01.2011, obligație diminuată conform declarației rectificative nr..X./12.04.2011 cu aceeași valoare, fiind efectuată compensarea sumei de .X. lei pentru scadența 25.01.2011 conform **Notei de compensare nr..X./24.03.2011.**

În data de 17.02.2012, societatea a depus declarația rectificativă nr..X. cu diminuarea obligațiilor fiscale principale cu suma de .X. lei tot la scadența 25.01.2011 astfel că, după efectuarea stingerilor suma achitată în plus de societate în contul impozitului pe profit la data de 17.02.2012 era de .X. lei, plus ce s-a menținut până la data de 25.03.2013, când intră în stingere cu obligația declarată de societate cu scadența 25.03.2013.

La data de 23.08.2013, societatea a depus o altă declarație rectificativă aferentă anului 2010 cu scadență 25.01.2011 prin care a suplimentat impozitul pe profit cu suma de .X. lei. Stingerea obligației de plată provenită din declarația rectificativă s-a făcut prin compensarea evidențiată în **Decizia de compensare nr..X./26.08.2013**, data stingerii obligației fiind data de 23.08.2013.

De asemenea, la data de 21.05.2013 S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) figura cu obligații fiscale neachitate aferente bugetului general consolidat la scadența 25.04.2013 în sumă totală de .X. lei, societatea achitând în contul unic buget de stat suma de .X. lei și în contul unic buget asigurări sociale și fonduri speciale suma de .X. lei, plăți care s-au distribuit în data de 23.05.2013 conform legii, pe obligații restante. Întrucât obligațiile cu scadența în data de 25.05.2013 nu erau exigibile, plățile efectuate în 21.05.2013 au stins obligația exigibilă la 25.04.2013.

Prin **nota de compensare nr..X./28.05.2013**, s-a dispus compensarea sumei totale de .X. lei din decontul lunii martie 2013 cu opțiune de rambursare cu obligațiile rămase neachitate aferente scadenței 25.04.2013, notă de compensare care a fost comunicată în data de 14.08.2013 persoanei împuternicite de societate conform semnăturii de primire, fără ca societatea să conteste nota de compensare în termenul prevăzut de lege.

În ce privește impozitul pe profit datorat cu termen de plată la data de 25.04.2013 în cuantum de .X. lei, stingerea acestuia s-a efectuat în termen prin plata respectiv compensare pentru suma de .X. lei și cu întârziere, respectiv prin plata în data de 21.05.2013 pentru suma de .X. lei.

- pentru obligațiile datorate în contul obligațiilor reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, CAS asigurați, șomaj asigurați și sănătate asigurați, din plățile efectuate în data de 21.05.2013 au fost stinse cu obligații datorate la data de 25.04.2013 pentru următoarele sume: .X. lei, .X. lei, .X. lei și respectiv .X. lei.

- cu privire la obligațiile fiscale accesorii aferente CAS angajator și sănătate angajator ca urmare a depunerii declarației rectificative din data de 14.05.2013, exigibile la data de 14.05.2013, acestea au fost stinse în baza **Deciziei de compensare nr..X./28.05.2013**, data stingerii obligației fiind 14.05.2013.

Conform dispozițiilor art.205 și art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, deciziile/notele de compensare puteau fi contestate de contribuabil în termenul legal, însă contribuabilul nu a înțeles să le conteste, fapt ce reiese din adresa Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili nr..X./24.08.2015 și completarea la aceasta din data de 27.08.2015.

Se reține că în temeiul **art.209, alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente,

coroborat cu prevederile pct.5.3 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

“Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.209 alin.(2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la

art. 209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente”.

În condițiile în care societatea nu a contestat la organul fiscal emitent Deciziile de compensare nr..X./28.05.2013 și nr..X./26.08.2013 și Notele de compensare nr..X./24.03.2011 și nr..X./28.05.2013, iar Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența materială să se pronunțe asupra procedurii de stingere a obligațiilor fiscale, finalizată prin emiterea unui act administrativ care nu a fost contestat, argumentele societății privitoare la data cu care s-a efectuat compensarea nu pot fi analizate în procedura de soluționare a contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată**, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“Art.119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 Dobânzi:

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art.120¹ Penalități de întârziere:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale”.

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Având în vedere că societatea nu aduce critici cu privire la modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de calcul și cota de accesorii aplicată, în temeiul dispozițiilor **art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu **11.1 lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va **respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 pentru accesorii în sumă de **.X. lei**.

2. Referitor la .X. lei reprezentând dobânzi și penalități aferente TVA, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Solutionare a Contestațiilor se poate pronunța asupra legalității calculării de accesorii în sarcina societății prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, în condițiile în care accesorii contestate sunt aferente TVA care face obiectul unui dosar aflat pe rolul instanței judecătorești.

În fapt, accesorii contestate au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, emisă de organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **.X. lei** aferente TVA.

Baza de calcul a acestor accesorii o reprezintă debitul constând în

TVA stabilit prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./25.05.2011 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

Pentru debitul reprezentând TVA în sumă de .X. lei, societatea a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./25.05.2011 care a fost soluționată de către D.G.S.C. prin Decizia nr..X./ 30.05.2012 în sensul respingerii, cu consecința menținerii debitului ca datorat.

Împotriva Deciziei nr..X./ 30.05.2012, societatea a formulat acțiune la instanța de judecată, respectiv la Curtea de Apel .X. fiind înregistrat în dosarul nr..X./2012.

Prin Sentința nr. .X./18.12.2013 emisă de Curtea de Apel .X. s-a admis în parte contestația și s-a dispus anularea în parte a Deciziei de impunere nr.F-MC .X./25.05.2011 și Deciziei nr..X./30.05.2012 pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente TVA și a fost exonerată reclamanta de la plata acestor sume. De asemenea, s-au menținut celelalte dispoziții a Deciziei de soluționare nr..X./30.05.2012 emisă de către D.G.S.C.- A.N.A.F.

Împotriva Sentinței nr. .X./18.12.2013 emisă de Curtea de Apel .X. s-a formulat recurs, atât de către S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) cât și de A.N.A.F. - D.G.A.M.C., iar prin Decizia .X./11.03.2015, irevocabilă, s-au admis recursurile declarate de reclamanta S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) și de pârâta A.N.A.F.- D.G.A.M.C.

Totodată, ICCJ a dispus casarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Din analiza portalului ECRIS rezultă că, în prezent, cauza înregistrată la data de 22.07.2015 cu număr unic .X./2012*, are termen de judecată 15.10.2015.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art.214 alin.1 lit.b) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală,**

republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

„1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecări.

Potrivit celor prezentate la situația de fapt, se reține că obiectul contestației este reprezentat de accesoriile aferente TVA în sumă .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./25.05.2011 debit care în prezent constituie obiectul dosarului nr..X./2012* aflat pe rolul Curții de Apel .X..

Întrucât între accesoriile contestate în cuantum de .X. lei și debitul reprezentând TVA în sumă de .X. lei ce constituie bază de calcul pentru accesorii, există o strânsă legătură de interdependență, în sensul că accesoriul urmează soarta principalului, **se va suspenda** soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, până la epuizarea tuturor căilor de atac în litigiul ce are ca obiect TVA în sumă de .X. lei care constituie bază de calcul a accesoriiilor.

Având în vedere cele precizate mai sus, **se va suspenda soluționarea contestației** formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, pentru suma de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente TVA, procedura urmând a fi reluată la data la care organul fiscal sau contestatoarea va sesiza organul de soluționare asupra încetării motivului care a determinat suspendarea.

3. Referitor la **suma de .X. lei** reprezentând accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale,

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă, în mod legal, organele fiscale au calculat dobânzi aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei, în condițiile în care, organele fiscale au admis ca fiind nedatorate accesorii pe considerentul că acestea au fost stinse în întregime în termenul legal.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au stabilit în sarcina S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) accesorii în sumă de .X. lei reprezentând, dobânzi aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei calculate pentru perioada 25.11.2013-16.12.2013 și penalități de întârziere în sumă de .X. lei calculate pentru perioada 25.11.2013-16.12.2013.

Accesoriile au fost calculate în temeiul prevederilor art. 88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestație, S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) susține că accesoriiile aferente Fondului de Garantare pentru plata creanțelor sociale, au fost achitate la termenul scadent, prin ordinele de plată nr..X./19.11.2013, nr..X./19.11.2013 și prin compensare cu TVA conform decontului din luna

octombrie 2013, astfel că nu mai au bază de calcul.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art.119 alin.(1) art.120, alin.(1) și art.120¹ alin.(1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

Art. 119 “Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

Art. 120 “Dobânzi:

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Art. 120¹ “Penalități de întârziere:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a

dobânzilor.”

Potrivit normelor legale mai sus citate se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, care se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, reiese că accesoriile au fost calculate pentru contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, în sumă de .X. lei, pentru perioada 21.11.2013-16.12.2013.

Prin adresa nr..X./24.08.2015 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele de inspecție fiscală precizează că *„stingerea obligației de plată scadente în 25.11.2013 s-a efectuat parțial, pentru suma de .X. lei cu data de 16.12.2013 înainte de înregistrarea în fișa pe plătitor a compensării dispuse pentru această obligație, respectiv 24.12.2013, prin compensare obligația în cuantum de .X. lei cu termen de plată la data de 25.11.2013 fiind stinsă în întregime în termen. Având în vedere cele prezentate accesoriile în cuantum de .X. lei (.X. lei dobanzi și .X. lei penalități de întârziere) sunt nedatorate”*.

Având în vedere că, astfel cum precizează organele fiscale, obligațiile principale s-au stins la scadență, societatea nu datorează accesorii în sumă de .X. lei, reprezentând dobânzi aferente contribuției angajatorului la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei, astfel că în temeiul **art.216 alin. (1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **se va admite contestația** formulată de **S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A)** și se

va anula parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 pentru accesoriile în sumă de **.X. lei**, reprezentând dobânzi aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de **.X. lei**.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) și anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014 contestată, pentru accesoriile aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de **.X. lei**.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A)** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru accesoriile în sumă de **.X. lei, reprezentând:**

.X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

.X. lei - vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate,

.X. lei - accesorii aferente contribuției de asigurări socială datorată de angajator,

.X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați,

.X. lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări

- pentru șomaj reținută de la asigurați,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- .X. lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

3. Suspendarea soluționării contestației formulată de **S.C. .X. S.A. (fostă S.C. .X. S.A) împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.11.2014**, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități aferente TVA, procedura urmând a fi reluată la data la care organul fiscal sau contestatoarea va sesiza organul de soluționare asupra încetării motivului care a determinat suspendarea.

Pentru pct.2 și 3, prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

.X.